

вечерње НОВОСТИ

Firma časti radnike akcijama

I u Srbiji neke kompanije za dobro poslovanje umesto bonusa nude suvlasništvo u preduzeću. Odličan način da se zaposleni motivišu i bolje rade. Glavni kriterijum - uspešnost i rezultati na poslu



PROSEČAN radnik u Srbiji zadovoljan je kada je plata - redovna. Nešto zadovoljniji je onaj koji se ne žali ni na iznos koji legne na račun. Ali oni koji pored redovnih 12 plata dobiju još i bonus za dobro poslovanje, zaista se mere u promilima. Još ređi među njima su vredni radnici koje kompanije za dobre rezultate nagrađuju - suvlasništvom. U proteklih deceniju i po ovu praksu u našoj zemlji imale su banke-ćerke koje su radnicima, obično na

kraju poslovne godine, delile akcije inostrane banke-majke. Kriza je i ovaj običaj proredila. Među domaćim kompanijama retke se drže ovakve tradicije. Jedna od njih je "Metalac" iz Gornjeg Milanovca, koja je za maj najavila podelu dividende svojim akcionarima, ali i akcija svojim radnicima.

- Kompanije, posle ostvarenih rezultata, obično dele zaposlenima novčane bonuse - kaže, za "Novosti",

Petrašin Jakovljević, generalni direktor "Metalca" iz Gornjeg Milanovca. - Mi smo se opredelili za to da ih nagrađujemo akcijama firme. Već drugu godinu otkupljujemo sopstvene akcije i delimo ih prema postignutim rezultatima. Kriterijumi su uspešnost i rezultati zaposlenih, i svi su u igri. Verujemo da je to dobar način da motivišemo radnike i više ih vežemo za kompaniju.



Profesor Zoran Grubišić, sa Beogradske bankarske akademije, ističe da su otkup i podela sopstvenih akcija kompanije odličan način nagrađivanja menadžmenta.

- Bilo je takvih primera - lično znam da je "Soja protein" otkupljivala akcije i nagrađivala zaposlene - ali su oni retki - kaže Zoran Grubišić. - To je izvrstan način nagrađivanja menadžmenta i zaposlenih, kao i način da se intervenišu na tržištu. Ukoliko je slučajno cena akcija u padu, takvim otkupom taj pad možete da zaustavite. Takve akcije mogu da se koriste i za merdžering i akvizicije i za ukрупnjavanje. Postoji više mogućnosti u kojima je dobar otkup sopstvenih akcija, pa i ta da se dele umesto bonusa. Date najboljim radnicima akcije i time ih vežeta za firmu umesto da direktore nagradite kešom i da oni sutra odu iz kompanije. To je dobar koncept.

S obzirom na to da je reč o vlasničkim hartijama od vrednosti koje imaju tržišnu vrednost i sa sobom nose mogućnost učestvovanja u dobiti, kroz dividende, svaki radnik koji odluči da je proda moraće da plati porez na kapitalnu dobit u iznosu od 15 odsto. Za isti procenat umanjuje se i iznos bruto dividende koja pripada svakom akcionararu, u vidu neto raspodeljene dobiti.

PORESKI TRETMAN

FIRMA može dobit da uloži u novi broj akcija umesto da je raspodeli i isplati dividende.

- U toj situaciji nema isplate dobiti, već se ona reinvestira, čime se povećava vrednost kompanije - objašnjava Snežana Mitrović iz Saveza računovođa i revizora Srbije. - To nije predmet oporezivanja sve do momenta kada zaposleni prodaju te akcije. Ne oporezuju se, jer se ponovo ulaže. Bitno je da sa tom odlukom moraju da se slože akcionari.

U slučaju da prodaju akcije, stopa poreza na prihode od kapitala je 15 odsto.

"METALAC": RASPODELA DIVIDENDI

"METALAC" iz Gornjeg Milanovca najavio je raspodelu bruto dividende od 155 dinara po akciji, kao i pretvaranje 408 miliona dinara neraspoređene dobiti u emisiju novih 1,02 miliona akcija. Zaposleni i uprava ove kompanije drže kontrolni paket akcija, dok je na spisku akcionara ukupno 1.330 građana, firmi i takozvanih kastodi računa iza kojih obično stoje penzioni i investicioni fondovi.

Biodizel presušio zbog nameta

Prodaja ekološkog goriva potpuno stala u našoj zemlji, a na izmenu zakonske regulative još se čeka. Akciza narasla do 52 dinara. Svaki litar bi trebalo da ima 10 odsto zelene energije



DOMAĆI vozači koji voze dizel-vozila, na pumpama bi uveliko trebalo da na svaki litar goriva natoče i 10 odsto biodizela. Na to nas obavezuju pristupni pregovori sa Evropskom unijom, a rok za sprovođenje je 2020. godina. Srpske pumpe u svojoj ponudi nemaju nijedan procenat ekološkog goriva, a već dve godine se čeka na uredbu o obavezi namešavanja biogoriva. Do tada, firme za proizvodnju biodizela potpuno su propale jer je država još 2013. godine uvela nepovoljnu akcizu.

Čim je akciza za proizvodnju biodizela stupila na snagu, sva preduzeća koja su pravila gorivo od nelegalno proizvedene soje i otpadnog ulja - morala su da se preusmere. Većinom su fabrike otpustile polovinu zaposlenih, a mašine koje su kupile sada proizvode samo stočnu hranu i brikete za grejanje.

- Proizvodnja više nema svrhu jer je biodizel skuplji od običnog - kaže Srećko Radovanović, direktor firme "Bio dizel solušns", koja se bavi prodajom mašina za biogorivo. - Akciza je narasla i do 52 dinara ove godine, pa niko više ni ne kupuje mašine, osim za sopstvenu potrebu. Tako se otpad baca, a mogao bi da se iskoristi. Tipičan primer je otpad iz klanica, od kojeg bi moglo da se pravi biolož-ulje.

Akcize su uvedene jer se biodizel nelegalno mešao i u ukupnom proizvodu bio jeftiniji od evrodizela, pa je država izgubila računicu. Još 2013. godine najavljen je zakonski okvir kojim bi se naftne kompanije primorale da u svoj evrodizel umešaju i ekološko gorivo, uz kontrolu države.

- Donet je Zakon o energetici koji omogućava uvođenje biodizela na tržište - kaže Tomislav Mićović iz Udruženja naftnih kompanija Srbije. - Ipak, nikada nije usvojena uredba o obavezi namešavanja biogoriva, koja bi naterala prodavce da imaju 10 odsto ekološkog dizela u običnom. Čak i kada bi se usvojila, trebalo bi godinu dana da se tržište pripremi, a radi se o visokom procentu.

Evrodizel, u koji bi se umešalo i ekološko gorivo, na pumpe bi verovatno stigao skuplji. Jer, vrednost biodizela je dvostruko veća od običnog. Kada se, pak, ne bi opteretio državnim nametom, računica bi bila daleko isplativija. Barem za vozače.

- Druge zemlje stimulišu da se uvede biodizel - objašnjava Mićović. - Mi jedini opterećujemo akcizom zelenu energiju. U Hrvatskoj se na svaki litar biodizela dobija 35 evrocenti, pa država nadomešćuje razliku u ceni.



UVOZ

SRBIJA je duboko energetska zavisna od uvoza, a računica nam je najslabija kada su u pitanju upravo naftni derivati. Tako naša zemlja uvozi skoro 85 odsto nafte, zbog čega cena "crnog zlata" na međunarodnom tržištu direktno utiče na vrednost goriva na pumpama, a najčešće na štetu kupaca. Kada bi se preprodavci obavezali da u svom gorivu imaju barem deo biodizela, smanjila bi se zavisnost od uvoza, upozoravaju iz Udruženja naftnih kompanija Srbije.

NELEGALNA PRODAJA

PROBLEM sa biodizelom kod nas je i nelegalna prodaja. Da bi izbegle plaćanje dažbina na carini, neke firme pokušavaju i da švercuju biodizel u Srbiju. Carinici su proteklih nekoliko godina ušli u trag nekoliko puta cisternama koje su prevozile biodizel, a tretirale ga kao sojino ulje.

NOVOSTI SAZNAJU: Zbog manjka ljudstva i novca paralisano pravosuđe!

Jedan tužilac radi i na 1.000 slučajeva. Odlazu se teški, stari i komplikovani predmeti



NEOBIČNA šala ovih dana kruži među beogradskim sudijama: "Tužiocu, optužite konačno nekog da imamo šta da radimo!" Iza šale se, kako saznaju "Novosti", krije krajnje dramatična situacija u svim tužilaštvima u zemlji, ali i u sudovima: zbog manjka ljudstva, tužilačka istraga je ugrožena.

Oko 600 zamenika javnih tužilaca ne može fizički da stigne da ispuni sve obaveze, pa sve manje optuženja ide pred sudije. I ona koja stignu uglavnom su lakši predmeti, kao i sporazumi o priznanju krivice, dok se teški, stari i komplikovani odlazu.

Kako kažu naši izvori, tužiocu, osim pisanja optužnice i odlaska na ročišta radi njene odbrane, kao i pisanja žalbi na presude, moraju da sprovode istragu, saslušavaju okrivljene i svedoke, obavljaju tehničke poslove... A sa ovim brojem zaposlenih oni to ne mogu da postignu. U tri beogradska tužilaštva dešava se da jedan zamenik istovremeno radi na 1.000 i više predmeta.

Drastičan pad broja optuženja doveo je do toga da sudije koje su imale i po 250 predmeta u radu, u krivici, sada imaju po 30-50. Kako saznajemo, u Krivičnom odeljenju najvećeg suda u zemlji, beogradskog Prvog osnovnog, nema više sudijskih saradnika jer su nepotrebni, pa sudije same pišu presude. Takođe, pošto imaju "višak vremena", krivičari dobijaju povremeno i predmete iz izvršne materije!

Državno veće tužilaca već je raspisalo konkurs za 12 zamenika za Beograd, ali oni neće moći da budu izabrani dok se ne formira nova vlada. Kako nezvanično saznajemo, novi saziv DVT krenuo je agilno, pa je pet članova ovog tela već zatražilo vanrednu sednicu na kojoj bi se raspravljalo o raspisivanju konkursa za više od 100 upražnjenih tužilačkih mesta. To će, međutim, rešiti tek manji deo problema. Koliko je Srbiji tužilaca zaista potrebno od kada je uvedena tužilačka istraga, ne zna se, a to bi trebalo da utvrdi komisija čije se formiranje očekuje. Tema vanredne sednice biće i sredstva iz budžeta, budući da se za tužilačku istragu sada izdvaja dve trećine manje novca nego što je ranije izdvajano za sudove dok su radili istragu. Srbija, inače, ima manje tužilaca, a više sudija od evropskog proseka.

U Udruženju tužilačkih i sudijskih pomoćnika veruju da će loša situacija ipak biti rešena.

- Nadamo se da će novi saziv DVT ojačati tužilačku organizaciju, i materijalno, i u ljudstvu, i da će problemi s kojima je suočena tužilačka istraga biti prevaziđeni - kaže Lazar Lazović iz ovog udruženja.

MILJKO NOVI ZAMENIK?

PRED novim sazivom DVT je i izbor dva zamenika republičkog javnog tužioca, dva zamenika tužioca za organizovani kriminal i jednog za ratne zločine. Kako saznajemo, jedan od sigurnih kandidata za zamenika Zagorke Dolovac je Miljko Radisavljević, bivši tužilac za organizovani kriminal.

Varaju i kradljivce struje

U tužbama za krađu energije, vrednost otuđenih kilovata često se procenjuje odokativno. Veštačenja pokazu da su iznosi znatno niži od onih za koje se optuženi terete



UHVAĆENI u krađi struje brojni "kradljivci" na sudu dokazuju da su i njih pokušali da prevare. I to upravo oni koji ih tuže - distribucije. U brojnim parnicama koje se vode pred sudovima, konačna reč veštaka pokazuje da je vrednost ukradene električne energije, skoro po pravilu, značajno manja od one koju su distribucije htele da naplate.

Beogradanin Petar S. našao se na sudu za krađu struje. "EPS distribucija" ga tereti da je potrošio energiju za 276.000 dinara. Kada je sud odredio veštačenje stručnjaka elektrotehnike da proceni koliko je struje Petar ukrao, došlo se do cifre od 46.000 dinara. Tek šest puta manje.

U Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu ne govore o pojedinačnim tužbama, ali potvrđuju da su razlike u procenama ukradene struje - značajne.

- Prvom osnovnom javnom tužilaštvu je podnet veliki broj krivičnih prijava "Elektrodistribucije Beograd", odnosno sada "EPS Distribucije" zbog krivičnog dela krađa ili teške krađe - kažu u ovom tužilaštvu. - U predmetnim krivičnim prijavama navedeni su iznosi odnosno količina neovlašćene potrošnje električne energije obračunata prema čl. 54 Uredbe o opštim uslovima za isporuku električne energije. Međutim u predmetima u kojima je naređeno veštačenje utrošene električne energije za vremenski period naveden u krivičnoj prijavi iznosi su bili značajno manji, za koji iznos se osumnjičeni u daljem postupku terete. Nemamo podatak u koliko predmeta je naređeno veštačenje od strane sudskog veštaka za oblast elektrotehnike, ali je u svakom slučaju reč o većem broju predmeta.

U "EPS Distribuciji" tvrde, međutim, da su njihove procene u 90 odsto slučajeva prihvaćene na sudu.

- Prema podacima za 2015. godinu, od ukupno okončanih parnica radi naplate duga po osnovu neovlašćene potrošnje, u 90 odsto slučajeva usvojeni su naši tužbeni zahtevi dok su odstupanja od principa sudske prakse do pet odsto parničnih postupaka, gde je drugačije rešeno - kažu u "EPS Distribuciji". - Određeni broj parničnih postupaka okončanih u toku 2015. trenutno je pred drugostepenim sudom radi odlučivanja po žalbama na presude. Na osnovu ovih presuda, donetih tokom 2015, tužena lica, koja su neovlašćeno koristila električnu energiju obavezana su da "EPS Distribuciji" na ime glavnog duga plate iznos veći od 100 miliona dinara.

MANJE PRIJAVA

- U prvom kvartalu ove godine podneto je 2.019 prijava protiv kradljivaca struje, dok su u istom periodu lane na sudu završila 2.624 kradljivca kilovata - pokazuju podaci "EPS Distribucije". - U martu 2016. podneto je ukupno 608 krivičnih prijava za krivično delo krađe, odnosno neovlašćenog korišćenja električne energije. Broj podnetih krivičnih prijava zavisi od broja utvrđenih slučajeva neovlašćene potrošnje, odnosno od učestalosti neovlašćene potrošnje električne energije. Za svaki utvrđeni slučaj neovlašćene potrošnje električne energije "EPS Distribucija" podnosi krivični prijavu.

Građani teško ostvaruju nadoknade troškova za preglede kod privatnika

Zdravstvene ustanove izbegavaju da daju potvrdu da pregled nije moguće obaviti u roku, jer se novac, koji se vraća pacijentu, skida sa računa ustanove



PACIJENTI koji duže od mesec dana čekaju na neke specijalističke preglede u domu zdravlja ili bolnicama, imaju pravo da pregled obave kod privatnika i od RFZO traže refundiranje troškova. Međutim, većina ne zna za to, a i zdravstvene ustanove izbegavaju da daju potvrdu da pregled nije moguće obaviti u roku, jer se novac, koji se vraća pacijentu, skida sa računa ustanove.

Iako se po tvrdnjama direktora domova zdravlja na ove preglede ne čeka duže od mesec dana, situacija je sasvim drugačija. Kada smo pozvali

DZ "Milutin Ivković" na Paliluli rečeno nam je da se zakazuje pregled na početku meseca za sledeći i da se za nekoliko dana popune svi termini. Tako se za zakazivanje ultrazvuka stomaka, srca, oftalmologa, mora sačekati tek početak juna da bi se dobio termin za jul. I za neuropsihijatra se čeka minimum mesec i po dana.

Slično je bilo i u DZ "Vračar", gde nam je rečeno da slobodnih termina za specijalističke preglede ima tek u drugoj polovini jula. Za pregled kod endokrinologa čeka se i duže od tri meseca.

- Dva puta sam odlazila u paliluski dom zdravlja da zakažem ultrazvuk stomaka, ali su me vraćali jer nisu imali slobodne termine - kaže naša čitateljka S. B. - Na kraju sam uspjela početkom aprila da zakažem za kraj maja. Kada sam otišla da zakažem, ordinacija i čekaonice su bile prazne, pa mi nije jasno o kakvim gužvama pričaju. Pošto ne mogu toliko da čekam, uradila sam ultrazvuk privatno.

Pravo na nadoknadu troškova u privatnim ordinacijama osiguranici imaju za preglede za koje ne postoje liste čekanja. To se odnosi na razne ultrazvučne preglede, rendgenska snimanja, test opterećenja... Ne mogu se refundirati troškovi privatno urađenog snimanja skenerom, magnetnom rezonancom, operacije katarakte, ugradnje veštačkog kuka i kolena.

Ipak, malo je pacijenata koji uspeju da dobiju potvrdu na osnovu koje mogu da naplate pregled kod privatnika.

- Pacijenti nam se žale da zdravstvena ustanova neće da im izda potvrdu da ne mogu da im zakažu pregled za mesec dana, kako bi posle pregleda kod privatnika mogli da naplate troškove - kažu u Udruženju za zaštitu prava izabranih doktora opšte medicine Srbije. - Za to su odgovorni direktori, koji moraju da snose odgovornost za ono što rade njihovi zaposleni. I Ministarstvu zdravlja smo postavljali više puta pitanje odgovornosti zbog neizdavanja potvrda, ali bez odgovora.

MALO ZAHTEVA

PREMA podacima iz 2014. godine, beogradska filijala RFZO primila je 377 zahteva za refundaciju troškova. Pozitivno je rešen 61 zahtev, i to 31 za uslugu amniocenteze i 30 u vezi sa lekovima, dok je čak 316 zahteva odbijeno.

RFZO I ZAKON

OBAVEŠTAVAMO vas da će RFZO vaš zahtev tretirati shodno odredbama Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, s obzirom na to da postupanje po njemu iziskuje vreme, i da će vam u zakonom predviđenom roku biti dostavljeno rešenje - odgovaraju u RFZO na naša pitanja koliko osiguranika je prošle i ove godine ostvarilo pravo na nadoknadu troškova, za koje preglede...

"NOVOSTI" SAZNAJU Maloletnici brže u zatvor

Uskoro bi mogla da se pooštri kaznena politika prema mlađima od 18 godina. Granica krivične odgovornosti na 14 godina



MALOLETNI počinioci krivičnih dela u Srbiji uskoro neće moći da računaju da će im, zbog godina, kazna biti blaža. Najkasnije početkom sledeće godine stupiće na snagu izmenjen zakon o maloletnim počiniocima krivičnih dela kojim će se pojednostaviti suđenja mladima, a i kazne će im biti pooštrene.

Razlog je jednostavan - svaki mesec u poslednjih pola godine obeležilo je bar jedno teško krivično delo koje je počinio tinejdžer. U decembru je maloletnik u Zemunu izbo brata nožem u leđa. Mesec kasnije, 17-godišnjak u Vršcu nožem je ubio 16-godišnjaka a njegovog druga ranio u stomak. U februaru je u Surdulici uhapšen maloletnik zbog sumnje da je, takođe nožem, ubio 60-godišnjeg poljoprivrednika da bi mu ukrao kola!

Istog meseca policija u Beogradu uhapsila je još jednog 16-godišnjaka zbog sumnje da je na Vračaru pištoljem ubio Nikolu Babića (26). Prošlog meseca je sedamnaestogodišnjak nožem izbo vlastitog oca u Gadžinom Hanu.

Ovo je samo deo serije u nizu. Osim ubistava i pokušaja ubistava, maloletnici su počinili i mnoštvo krađa i pljački, učestvovali su u sukobima navijača, maltretirali vršnjake, a načini za ispoljavanje agresije deluju sve morbidnije.

TAKO su u martu ove godine četvorica osmaka iz Novog Sada premlatila učenika šestog razreda, gnječila mu prste i terala ga da pije urin! U Leskovcu su, u istom mesecu, osmaci maltretirali dvojicu 12-godišnjaka, mazali ih psećim izmetom, zatvarali u školski toalet i skidali, terali da kleče u blatu... Mesec ranije, dečak je razbio glavu 13-godišnjoj devojčici u Arilju, u Osnovnoj školi "Stevan Čolović".

Na samom kraju prošle godine jedan 13-godišnjak teško je povređen kada su ga napala dvojica tinejdžera, šutirajući ga po licu i skačući mu po glavi. U novembru je 17-godišnjak iz Titela progovorio o vršnjačkom nasilju koje trpi godinama, o guranju niz stepenište, sipanju deterdženta u oči i pretnjama na nacionalnoj i verskoj osnovi. Prošlog septembra srednjoškolac iz Vranja završio je u Urgentnom centru jer ga je napalo 12 vršnjaka pošto je feminiziran. U Kruševcu su, otprilike u isto vreme, učenice prvog razreda srednje škole brutalno šutirale drugaricu, to snimale i snimak okačile na "Jutjub".

Na sve ovo treba dodati i trgovce drogom, koji poslednjih godina uvlače maloletnike u dilerske krugove, jer se protiv njih vode blaži postupci.

Zbog sve češćeg učešća mlađih od 18 godina u raznim krivičnim delima, a posebno zbog brutalnih ubistava za koja je gotovo nemoguće poverovati da ih čine deca, u mnogim zemljama vodi se oštra polemika o spuštanju granice krivične odgovornosti. U većini evropskih zemalja ona je 14 godina. Ipak, u Mađarskoj je spuštena na 13, a i u Češkoj je u pripremi spuštanje sa 15 na 13.

ŠTA je sa Srbijom? Izmenjen Zakon o maloletnim počiniocima krivičnih dela prošao je javnu raspravu krajem januara. Izbori su omeli njegovo usvajanje, pa se sad čeka, kako kaže jedan od autora prof. Milan Škulić, da ministarstva, po formiranju nove vlade, daju o njemu mišljenje. Tada će nacrt prerasti u predlog i biće upućen novom kabinetu, pa poslanicima. Realno je očekivati da će njegova primena početi tek na jesen ili možda od 1. januara.

Nacrt ne predviđa spuštanje granice za krivičnu odgovornost maloletnika, ali predviđa duže kazne. Oni će i dalje do četrnaeste godine biti krivično neodgovorni, i u slučaju da nešto počine, s njima će vaspitno raditi škola i socijalna ustanova. Ako je delo teže, biće im, kao i dosad, izrečen stroži nadzor roditelja ili centra za socijalni rad.

Pošto je osnovno obrazovanje obavezno, maloletnog delinkventa niko ne može da ispiše iz škole, a jedina kazna mu je ukor i jedinica iz vladanja.

Od 14. godine maloletnici mogu biti smešteni u Vaspitno-popravni dom u Kruševcu. Minimalna kazna će ubuduće biti godinu dana umesto šest meseci, kao što je bilo do sada, a maksimalna pet godina (umesto četiri). Stariji maloletnici koji su izvršili teško krivično delo kaznu do deset godina služice u maloletničkom zatvoru u Valjevu.

NOVIM propisima pojednostavljuje se i skraćuje sudski postupak, a sudija će u startu odrediti kolika je najviša moguća kazna. Ona može biti smanjena samo ukoliko se maloletnik dobro vlada. Do sada je kazna bila klizna i zavisila je isključivo od procene vaspitača. To je, kaže Škulić, delovalo destimulisuće na osuđene.

Maloletni delinkventi ubuduće više neće ići u ustanove za vaspitanje i obrazovanje poput "Vase Stajića", već samo u vaspitno-popravne domove i maloletničke zatvore. Sudski postupak biće efikasniji i brži, a za većinu počinjenih dela presudu će donositi sudija pojedinac. Ako sud izriče kao meru dom ili zatvor, postupak je

dvostepen. Zbog dosadašnje obavezne dvostepenosti, postupak je ponekad trajao toliko dugo da su maloletnici stizali u zavod kad već navrše 18 godina.

- Nismo se odlučili za spuštanje donje granice za maloletne počinioce krivičnih dela jer smatramo da je to populistička mera koja ništa suštinski ne menja - objašnjava prof. Škulić. - Mlađi od 14 godina bi ionako podlegali merama koje su u domenu socijalne zaštite, kao i do sada, pa zašto ih bespotrebno uvlačiti u krivični postupak?!



Prema Škulićevim rečima, većina dela koja počine maloletnici su imovinska. Iako ne bezazlena, ona ipak nisu za stroge krivične sankcije. Između tri i pet odsto čine dela za koja se izriče vaspitno-popravni dom, a 0,5 do 1,5 odsto čine ona za koja se izriče maloletnički zatvor.

Škulić dodaje i da nema tog zakona koji bi, kao čarobni štapić, mogao da reši probleme s teškim delima koja počine maloletnici, jer su ona izraz stanja u kome se čovečanstvo danas nalazi.

SA njim se slaže i većina psihologa, koji naglašavaju da društvo plaća ceh razaranja porodice koja ne vrši svoju funkciju, a deca se osećaju odbačeno i zanemareno. Rezultat toga su negativno privlačenje pažnje i surovost. Da bi znala za saosećajnost, s tim moraju da žive svakog dana - u kući, školi, među vršnjacima.

Ni advokatura nije za to da se spušta donja granica. Prema rečima Jugoslava Tintora, sekretara Advokatske komore Srbije, nijedan 13-godišnjak ne može da shvati posledice svog dela, ma koliko ono teško bilo, niti dimenzije kazne:

- Onda tu nema mogućnosti resocijalizacije, već se sve svodi na puki princip "glava za glavu", a to je daleko ispod standarda savremenog prava. Mislim da je pomeranje granice u nekim zemljama rezultat pojedinačnih slučajeva koji su uznemirili javnost, a veoma je opasno kada zakone "pišu" javnost i novinari, a ne stručnjaci. Svaki 13-godišnjak zaslužuje drugu šansu umesto 15 godina iza rešetaka. Imam dvoje dece i isto bih mislio i ako bi moja deca počinila neko delo i ukoliko bi bila žrtve.

ISTA KAZNA ZA MARIHUANU I ZA GAŽENJE

TIPIČAN primer koliko je loše kad se odredbe donose pod pritiskom javnosti, po mišljenju Jugoslava Tintora, pokazuje slučaj iz 2009, kada je zabranjeno ublažavanje kazne ispod minimuma zbog držanja i prodavanja narkotika: - Zatvori su puni onih koji su zbog nekoliko grama marihuane dobili tri godine, koliko, inače, dobija i pijani vozač koji nekoga ubije kolima. Mera njihove robije nije srazmerna društvenoj opasnosti dela koje su počinili i sa tim se slaže struka, ali niko to ne sme da promeni da ga javnost ne optuži da radi u korist dilera.

ŠTA SE "KUVA U GLAVI"

TINTOR naglašava da je dobro to što se u svakom pojedinačnom slučaju radi veštačenje o tome koliko psihička razvijenost maloletnika ili mlađeg punoletnika odgovara njegovoj starosnoj dobi. Neretko se dešava da je neko sa 18 godina na nivou zrelosti šesnaestogodišnjaka.

U Srbiji 30 banaka, u Kanadi - sedam

Imamo li prevelik bankarski sektor u odnosu na potrebe privrede i građana. Po broju onih koje ovde posluju na prvom smo mestu u regionu. Ekonomisti: Neki će morati da se povuku



SRBIJA danas ima 30 banaka, što je trostruko manje nego, recimo, pre dvadesetak godina, ali je, ipak, po broju banaka koje ovde posluju na prvom mestu u odnosu na region, a "beži" i znatnom delu Evrope. U Hrvatskoj ih je 27, u Sloveniji 20, a u Crnoj Gori 12. Stručnjaci ukazuju na to da nam 30 banaka nije potrebno i da će se u narednom periodu postepeno smanjivati njihov broj. Uobičajeno je da na milion stanovnika bude jedna banka, što znači da bi kod nas optimalan broj bio od pet do sedam banaka. Toliko, na primer, ima Kanada, a o smanjenju broja banaka ozbiljno razmišlja Beligija, u kojoj trenutno posluje 15 banaka.

Kod nas desetak banaka drži 77 odsto bankarskog tržišta, dok ostale zauzimaju od dva do tri odsto ovog kolača, a pojedine i manje. Podaci o poslovanju bankarskog sektora ukazuju na to da iz godine u godinu gubici banaka rastu, a one, ipak, ostaju na srpskom tržištu. To, naravno, neće potrajati i najverovatnije će se neke povući ili spojiti, u zavisnosti od toga kakva situacija bude na tržištu.

- Koliko je banaka potrebno, govori podatak o profitu koji su ostvarile prošle godine - kaže Branko Živanović, profesor Beogradske bankarske akademije. - Zarada od samo 62 miliona evra ne može se oceniti

kao uspeh, imajući u vidu tako veliku infrastrukturu i broj banaka u zemlji. Ono što još više onespokojava jeste činjenica da se broj banaka koje beleže negativan finansijski rezultat približava polovini od ukupnog broja bankarskih institucija u zemlji, a to se, takođe, događa i sa iznosom ukupnog gubitka u poređenju sa iznosom dobiti. Sve ovo ukazuje da je osnovno tržište predimenzionirano, da je broj banaka dupliran, a mreža neracionalna i skupa.

Prošlogodišnja dobit neće prelomiti trend, kako ističe Živanović, i oporaviti bankarski sistem. To je već viđeno u regionu. Pored činjenice da se kamate na štednju tendencijski smanjuju, značajno se umanjuju i unutrašnji troškovi poslovanja banke.

- Strategija racionalizacije troškova poslovanja dominira poslednjih godina, i sve više poprima maha - ističe Živanović. - Nažalost, ona uključuje i racionalizaciju mreže u smislu zatvaranja sve većeg broja filijala i otpuštanja zaposlenih. Ti troškovi su, inače, i najveći u banci, pa je evidentan i njihov efekat. Dobit je, nažalost, više rezultat racionalizacije poslovanja i sniženja troškova nego kreditne i poslovne ekspanzije.

GDE JE KLJUČ

ONO što nedvosmisleno drži sidro stagnacije u bankarskom sektoru su nagomilani loši plasmani banaka - ističe Živanović. - Tu leži ključ kreditne destrukcije i treba očekivati da će trendovi i u ovoj godini biti isti, obeleženi uzdržavanjem od novih kreditnih plasmana. Dobit će ostati tanka, krediti zanovljeni, mreža umanjena i više koncentrisana, broj službenika manji. Broj banaka bi trebalo da se smanjuje. Treba očekivati određena spajanja u već postojećoj nacionalnoj bankarskoj strukturi, ali ne i dolazak novih bankarskih grupacija, posebno ne sa Zapada i ne u ovoj godini.



БАНКЕ КОЈЕ ПОСЛУЈУ У СРБИЈИ	
У домаћем власништву	7
Државне	5
Приватне	2
У страном власништву	23
Италијанске	2
Аустријске	3
Грчке	4
Француске	3
Остале	11

PRIKOČILO ZADUŽIVANJE

* PREMA podacima Kreditnog biroa Udruženja banaka Srbije, kreditna aktivnost banaka u poslednje tri godine je u padu, ili stagnaciji. Samo u prva tri meseca ove godine, preduzeća su se zadužila 23 milijarde dinara manje.

* Kada su građani u pitanju, stambeni krediti su u blagom padu, dok jedino rast od četiri milijarde imaju gotovinski zajmovi. Ukupan iznos odobrenih zajmova firmama i stanovništvu je krajem marta bio za oko pet milijardi dinara manji nego krajem prošle godine.

ZAPOSLENI

U DOMAĆEM bankarskom sektoru nastavlja se trend smanjenja broja zaposlenih i poslovne mreže. Tako je tokom prošle godine 12 banaka otpustilo 281 službenika, a 17 banaka primilo 77 ljudi. Sada u bankama radi 24.387 zaposlenih, ili za 10.000 manje nego pre deset godina. Devet banaka je zatvorilo 35 ekspozitura i filijala.



Smenjen predsednik Nezavisnog policijskog sindikata Srbije

U Beogradu je danas održana vanredna sednica Skupštine Nezavisnog policijskog sindikata Srbije (NPSS).

Delegati Skupštine su jednoglasno odlučili da se dosadašnji predsednik NPSS-a Momčilo Vidojević razreši dužnosti, a da od danas ovaj Sindikat vodi novi predsednik Miloš Jelenković sa novim glavnim odborom.

- Mi nastavljamo sa radom, brinući, kao i uvek o svojim članovima, ali i o svim zaposlenima u Ministarstvu unutrašnjih poslova - navodi se u saopštenju NPSS.



PLAĆANJE PLATNOM KARTICOM: Bez keša nema bureka i frizure

Dok platne kartice u svetu preuzimaju primat u plaćanju, kod nas je gotovina obavezna u većini zanatskih uslužnih radnji, pa čak i kod popravki automobila



Platnom karticom možete kupovati u marketu, odeću ili obuću u prodavnici, plaćati račune ili uplatiti letovanje, ali bez keša u džepu nemate šta da tražite na zelenoj pijaci, kod obućara, auto-mehaničara, frizera...

Dok se pojedine razvijene zemlje trude da iz upotrebe potpuno proteraju gotovinu i zamene je platnim karticama, u Srbiji se veliki broj usluga još uvek može platiti isključivo kešom, a razlog za to su previsoke bankarske provizije na transakcije platnim karticama.

- Provizije su stvar pregovaračkog potencijala. Ako je u pitanju ozbiljan trgovinski lanac, on može da dobije malu proviziju, dok trafika mora da plaća dva ili tri odsto po transakciji. Kartičari se brane da je to standardna provizija, ali nije tako jer je u SAD oko 0,1 odsto. Onome ko prodaje cigarete, na koje je marža minimalna, ne isplati se da plaća proviziju na promet karticama. Frizerski saloni i zanatske radionice takođe su mesta gde trgovci ne vide računa u upotrebi platnih kartica. Motiv prodavaca je i da sakriju nešto od prometa. Kod keša postoji prostor za sivu, pa i crnu ekonomiju, a kod elektronskih transakcija se sav promet evidentira - kaže Dušan Uzelac, urednik portala Kamatica.

On ističe da su neke države potpuno izbacile keš iz upotrebe i idu na elektronske transakcije gde god je to prihvatljivo.

- Glavna prednost platnih kartica je komfor kod korišćenja. One su i bezbednije, jer kad vam ukradu novčanik, teško ćete ga dobiti nazad, a karticu možete da blokirate i onesposobite za upotrebu. Oko 70 odsto mesta gde se provlači kartica ima video-nadzor i nivo zloupotrebe je stvarno mali. Pored toga, kad imate karticu u inostranstvu ne morate da razmišljate o razmeni valuta. Onlajn kupovina daje prostor da prođete jeftinije, a bez platnih kartica ne možete ništa da kupite - kaže Uzelac.

NA ŠTA TREBA OBRATITI PAŽNJU:

Na visinu provizije na izdavanje i korišćenje kartice

Kolike su kamate i godišnje članarine

Na naknadu za slučaj gubitka kartice

Imati u vidu da su kreditne kartice „skuplje“ od debitnih

Na podizanje gotovine kreditnom karticom s bankomata plaća se provizija



Loši zajmovi, teg oko vrata bankarima i privrednicima

U Srbiji je nenaplativo oko 3,5 milijarde evra kredita. Najveći problem sa otplatom imaju preduzeća, dok su građani redovniji u izmirivanju obaveza. Kako se rešava problem koji se već deceniju uglavnom samo nagomilava.

Teg oko vrata bankara i prepreka za novo zaduživanje - nenaplativi krediti ukratko.

Od početka godine udeo zajmova koje građani i privreda vraćaju teško ili nikako smanjio se tek neznatno. Za oko 20 milijardi dinara ili nešto više od jednog procenta. Srbija je tako regionalni rekorder u neslavnoj statistici. Slovenija ima skoro deset odsto manje dužnika, Bosna i Hercegovina oko 14 odsto, Hrvatska je blizu sa više od 17 procenata.

Bankare u Srbiji raduju čak i vesti o stagnaciji, posebno dugova u privredi. Da brže dođu do novca koji su pozajmili, kažu, najveća prepreka su propisi.

"Mislim na stečajne procese koji predugo traju i na probleme koji relativno često nalazimo u katastrima i zemljišnim knjigama gde kada banke žele da prodaju nepokretnost koja je bila založena za neki kredit jednostavno imaju probleme", kaže Slavko Carić, bankar.

Građani su bolje platiše od privrednika. U lošim zajmovima učestvuju sa oko 60 milijardi dinara. Bankarima ipak smeta što im zakon ne dozvoljava da posebnim agencijama prodaju kredite onih koji sa ratama ne mogu da izađu na kraj.

Dugove iz privrede mogu da prenesu na fondove koji uz deo profita preuzimaju i rizik naplate. Međutim, od 2014. to su učinile kod nešto više od trećine dužnika. Najveći deo u poslednjih devet meseci.

Stvari se kreću, kažu u NBS, od kada postoji Strategija za rešavanje problematičnih kredita. Neophodna je jer zdravi klijenti u privredi ne mogu da dođu do novih zajmova po povoljnim uslovima, sve dok je novac banaka vezan dugovima posrnutih kompanija, a takvih nije malo.

Petar Sekulić, savetnik guvernera NBS kaže da je problem u tome što je percepcija banaka o riziku stvorena tako da je dostupnost izvora finansiranja privrede i građana mnogo manja nego što za to postoji osnova, imajući u vidu da su naše banke izuzetno likvidne, novca ima u bankama i standardi kreditni su izuzetno visoki.

Stručnjaci veruju da bi trebalo olakšati teret starih i ukloniti prepreke pred novim dužnicima.

"Potrebno je naći zakonski okvir kako po pitanju kamatne stope, eventualno nekog fonda gde bi se deo poreza prelivao pa iz tog fonda išlo na subvencioniranje stanovništva što bi na neki srednji rok dovelo do pospešivanja celokupne aktivnosti i u krajnjoj liniji topljenja tog lošeg portfelja u bankama", rekao je Vladimir Medan sa Beogradske bankarske akademije.

Nijedno rešenje ne može da donese rezultat u kratkom roku. Značajniji pokazatelji očekuju se za pet do deset godina.



Posla za inženjere ima, ali njih je malo

Poslodavci se godinama žale da u Srbiji ne mogu da nađu kadrove koji su im potrebni i pored toliko nezaposlene i kvalifikovane radne snage na Birou rada.

Razlog za to je što nedostaju stručnjaci u oblasti informacionih tehnologija i drugih tehničkih fakulteta.

Pošto se upravo pripremaju kvote za predstojeći upis na fakultete, a s obzirom na već iskazanu potrebu poslodavaca koja će biti sve veća i veća, moralo bi se voditi računa o potrebi privrede pa samim tim i omogućavanje većem broju svršenih srednjoškolaca da se upišu na neki od tehničkih fakulteta uz znanje da

Proizvodna zanimanja se vraćaju

Kolaković kaže da mladi ranije proizvodna zanimanja nisu prepoznavali kao nešto što je budućnost pa je interesovanje za takve smerove bilo opalo, dodajući da se ono sada vraća na velika vrata. "Investitori traže takve inženjere, veliki sistemi ih čak traže i na praksu, a od nas traže preporuku za svršene studente. Jednostavno, iz upisnih kvota jasno je da se proizvodna zanimanja vraćaju na velika vrata jer je i lestvica zapošljavanja za njih niža nego za kadrove koji upisuju druge smerove koji nisu zanatski. Zbog toga, uostalom, dolazi i do opadanja zanimanja za smerove koji nisu zanatski jer su mladi postali svesni toga da im ona ne donose siguran posao", kaže Kolaković.

će tako brzo naći radno mesto.

Prodekan Fakulteta tehničkih nauka Univerziteta u Novom Sadu za investicije i saradnju s privredom profesor Srđan Kolaković objašnjava da oni već nekoliko godina vode upisnu politiku usklađenu s potrebama privrede.

"Fakultet tehničkih nauka vodi računa o tome koja su to zanimanja atraktivna u ovom trenutku za zaposlenje

i shodno tome smo i postali jedini fakultet na našem univerzitetu koji povećava kvote za upis na deficitarna zanimanja, a posebno na informacione tehnologije”, kaže profesor Kolaković.

“U poslednje dve godine smo duplirali kapacitete za upis na deficitarna zanimanja kao što su informacione tehnologije. Mi faktički u prvom upisnom roku već popunimo kvotu, odnosno upišemo više od 2.200 studenata u prvu godinu, od čega 900 na informacione tehnologije”, kaže on.

“No, i za ostala proizvodna zanimanja, ako što su mašinstvo, elektrotehnika, građevinarstvo u principu nemamo problema s upisom. Mladi shvataju da to jesu zanimanja koja im daju „znanje” koji im stvara budućnost. Važno je istaći i da im diplome našeg fakulteta – mašinstvo, građevinarstvo, elektrotehnika – otvaraju vrata da se zaposle gde god hoće, bez posebne notifikacije jer se one svuda priznaju. Inženjerske komore Evrope su priznale naše diplome i, nažalost ili na sreću, mnogo naših svršenih studenata, i to upravo iz ovih inženjerskih struka, radi po celom svetu”, navodi Kolaković.

Po njegovim rečima, čim krenu planovi za izgradnju nekog pogona u našoj državi, investitori se obraćaju njima i raspituju se o tome koliko tih kadrova školuju da bi mogli da planiraju.

“Oni hoće da zaposle većinom mlade ljude, zbog ambicioznosti, poznavanja jezika. U poslednju godinu-dve pojavili su se za zahtevom za mašinskim inženjerima, a inače, u protekle dve decenije imali smo problem da se neko upiše na taj smer”, rekao je Kolaković.

Српски радници због стреса и страха све више болују

Боље услове рада и пристојније плате запосленима неће донети никакви закони о раду, разне конвенције о радничким правима и вапаји о ложем положају радништва, већ све већа оптерећења по светску економију због смањене продуктивности исцрпљених радника. Наиме, према подацима



Светске здравствене организације, сваки десети човек пати од депресије, анксиозности и других менталних болести због страха од губитка или неизвесности од проналаска посла. То светску економију годишње кошта 651 милијарду фунти због смањене продуктивности. Такође, годишње се изгуби 12 милијарди радних дана.

одсто побољшања радне продуктивности вреди 280 милијарди фунти, док боље здравствено стање доноси додатних 217 милијарди фунти. Аутори студије наглашавају да су тренутне инвестиције у област очувања менталног здравља много мање него што је потребно, јер владе у просеку троше три посто буџета за здравство на менталне болести, а у неразвијеним државама само један посто. Кад државни званичници виде утицај менталних болести на економију, али и када виде и колико их кошта то што експлоатишу раднике за мале плате, другачије ће реаговати.

Ма колико данас било тешко доћи до радног места у Србији, а при том имати армију од неколико стотина хиљада људи на резервној клупи незапослених, српски радници и те како осећају разноразне притиске које утичу на њихову смањену продуктивност. Страх од губитка радног места код нас је и

даље при самом врху свих страхова, а из годину у годину све је више радника који одлазе на боловање. Тачних података колико је прошле године српских радника користило боловање нема, али према онима из 2014. године произилази да су радници на боловању просечно били чак 72 дана годишње. Те године је и драстично продужено време одуствовања са посла због болести, а повећан је и број људи који користе боловање. Све више је било оболелих, а болести су биле теже.

Са посла је због болести дуже од месец дана 2014. године одустовало 2.392 радника више него годину дана раније, а боловало се, у просеку, чак 24 дана дуже него 2013. године. Тако се са просечних 48 дана боловања у 2013. дошло до просечних 72,6 дана годишње. Према подацима Републичког фонда за здравствено осигурање 2014. године боловање је користило чак 81.289 запослених, односно готово сваки двадесети који је имао радно место. Та статистика се, међутим, односи само на боловања дужа од месец дана за које се накнаде исплаћује из касе здравственог осигурања, а колико је тачно било боловања краћих од 30 дана, које плаћа газда, података нема. Процењује се да је та бројка неколико пута већа од оне коју има РФЗО и за коју плаћа држава.

Лекари тврде да је боловање краће од месец дана, које плаћају послодавци, више социјална категорија, јер се најчешће ради о потреби радника да се бар на кратко измести из свакодневнице, односно побегне од сталног стреса, бриге због плате са којом не може да живи, неизвесности и страха да би чак и без ње могао остати, а и тога има јер је много оних који више месеци раде без динара. Психолози рада упозоравају да добар део српског радништва ради много и за мале паре, што изазива унутрашње незадовољство које им нарушава здравље, а док они схвате да је здравље важније од рада без воље и на силу, буде касно.

Било би добро да сами послодавци направе рачуницу колико их кошта незадовољство радника, односно њихов одлазак на боловање или, пак, рад под тензијом, која директно смањује продуктивност. Можда би им рачуница показала да је боље да побољшају и услове рада и зараду радницима, који ће онда бити продуктивни, него да плаћају боловање.

На боловању плата мања 35 одсто

Радници који спас од свакодневног стреса траже у боловању, за то добро плаћају, јер им је тада и овако мала плата још мања. Наиме, накнада за боловање износи 65 одсто висине плате. Боловање до месец дана плаћа послодавац, док се оно дуже од 30 дана исплаћује из касе здравственог осигурања. У случају да послодавац касни са исплатом плата за неки месец, радник који је био на боловању дужем од месец дана на надокнаду из касе здравственог осигурања чека много дуже, јер тек када се добије зарада у фирми следи обрачун боловања.

TELEGRAF

Gigantski gubici, šta se to dešava bankama?

Podaci o poslovanju evropskih banaka u prva četiri meseca ove godine nagnali su finansijske stručnjake i analitičare da postave ozbiljno pitanje:

Da je li evropski bankarski sistem suočen s novom krizom?

Da takva bojazan nije sasvim neutemeljena, potvrđuju rezultati o poslovanju velikih evropskih banaka.

Dve banke s najvećim ugledom, Deutsche Bank i Credit Suisse, izgubile su od početka ove godine 33 odnosno 35 odsto svoje vrednosti. Tržišna vrednost Unicredita, vlasnika Zagrebačke banke, prepоловила se, dok su Erste banka i Intesa Sanpolo, vlasnica Privredne banke, izgubile po četvrtinu svoje vrednosti.



Pri tome valja imati na umu da su zbog krize akcije tih banaka već prošle godine izgubile na vrednosti. Na primer, strmoglavi pad vrednosti italijanskih banaka započeo je 2015. kada je Evropska centralna banka zatražila šire informacije o broju i veličini odobrenih loših kredita.

Pad prihoda i profita

Švajcarska banka UBS, jedna od najvećih i najuglednijih bankarskih institucija na svetu, objavila je da je u prva četiri meseca ove godine ostvarila neto profit od 707 miliona švajcarskih franaka, što je znatno manje od zarade iz prošle godine: u istom razdoblju 2015. zabeležila je neto zaradu od skoro dve milijarde franaka.

Operativni prihod pao je s 8,84 milijarde iz prošle godine na 6,83 milijarde švajcarskih franaka 2016. godine. Kako je i operativni profit pre poreza pao za 41 odsto, u samo nekoliko sati, nakon što su u utorak objavljeni ti porazni podaci, vrednost akcija UBS-a pala je za dodatnih 6 odsto.

Rekordno niske kamate za štednju

Andreas Brun, analitičar ciriške kantonalne banke, ocenio je te rezultate kao ozbiljan promašaj u svim važnim delovima bankarskog poslovanja, dodajući da negativni trendovi nisu zaustavljeni te da će ova godina biti još gora. Ipak, UBS je spasilo 1,36 milijardi franaka koje je ta banka zaradila u Aziji i to je jedina svetla tačka u poslovanju te velike švajcarske finansijske institucije.

Poslovanje švajcarskih banaka, nekada najsigurnijih luka za svetske bogataše, postalo je tako krajnje upitno. Zbog rekordno niskih kamata, od 0 do 1,5 procenata, više se ne isplati držati novac u bankama. Dodatni je problem što sve češće banke propisuju i negativne kamate, što znači da naplaćuju štedišama čuvanje novca na svojim računima.

Italijanski fond za spas malih banaka

Zbog teškog stanja bankarskog sektora u Italiji, Vlada u Rimu osnovala je fond Atlante koji treba pružati pomoć u rekapitalizaciji malih, slabijih banaka. Vlada tvrdi da je taj fond u vlasništvu privatnih finansijskih institucija, da će pomagati bankama gotovinom kako bi lakše prebrodile krizu te da u tom kapitalu nema državnog novca.

Fond Atlante preuzeo je ovih dana 92 odsto akcija Banca Popolare di Vicenza nakon što su akcionari i štediše izvukli iz banke milijardu i po evra u gotovini. Premda je izneto svega 7,66 odsto osnovnog kapitala, deoničare i štediše uhvatila je panika, pa je najavljeno da će Atlante preuzeti sve deonice koje na berzi neće naći kupca. Tako će fond Atlante steći vlasništvo nad 99,33 odsto bankovnog kapitala.

Injekcija od 300 milijardi evra

Iako Vlada u Rimu tvrdi da će tim fondom sprečiti kolaps malih banaka, u to malo ko veruje: procenjuje se, naime, da je italijanskom bankarskom sektoru potrebna finansijska injekcija od 300 milijardi evra da se reši problem loših i nenaplativih kredita. Stoga ne čudi što je Joseph Oughourlian, suosnivač Amber Capitala, izjavio da se problemi nastavljaју, te da će 2016. biti teška za mnoge evropske banke.

Stefano Prosperi, iz CEO Kairos Investment Managementa, takođe je vrlo pesimističan oko stanja u italijanskom bankarskom sektoru: tvrdi da je to tržište među najgorim u Evropi te da nije vreme za dugoročno poslovanje u toj državi.

Problema nisu lišene ni britanske banke. HSBC banka, najveća finansijska i bankarska institucija na svetu sa sedištem u Londonu sa 85.000 zaposlenih, najavila je otpuštanje 20.000 radnika. Barclays banka, koja takođe posluje iz Londona, objavila je da će ukinuti 1.000 radnih mjesta (Credit Suisse, uz dosadašnjih 2.000, najavljuje još 4.000 otkaza).

Omanji potop u slučaju Brexita

No, britanskom bankarskom sektoru mogla bi se uskoro dogoditi mnogo veća katastrofa. Ako Englezi na referendumu odluče da njihova zemlja izađe iz Evropske unije, u tom slučaju, predviđaju stručnjaci, Velika Britanija ostaće bez 100.000 radnih mesta u finansijskom sektoru. Toliko će se, naime, radnih mesta iz finansijskog sektora preseliti u evropske države. Samo Deutsche Bank ima u Engleskoj više od 9.000 zaposlenih.

Takva kriza rezultat je, pre svega, niske cene nafte, niskih kamata, loših kredita, ukupne ekonomske krize, ali i bahatosti finansijske oligarhije koja je odlučivala ne samo o sudbinama pojedinaca i kompanija, nego i celih država, ali i ukupne svetske privrede.



EVROPA SLAVI Dan pobeđe nad fašizmom!

Dan pobeđe nad fašizmom i Dan Evrope 9. maj biće danas obeleženi u Srbiji i širom Evrope nizom manifestacija i odavanjem počte žrtvama Drugog svetskog rata.



Ove godine se obeležava 71. godina od završetka Drugog svetskog rata i 66 godina od pokretanja inicijative za stvaranje današnje Evropske unije.

Predsednik Srbije Tomislav Nikolić i drugi državni i vojni zvaničnici prisustvovaće centralnoj državnoj ceremoniji u Zrenjaninu povodom Dana Vojske Srbije i Dana pobeđe u Drugom svetskom ratu, na kojoj će učestvovati više od 1.300 pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije.

Na groblju oslobodilaca Beograda u 11.30 počeće državna ceremonija povodom Dana pobeđe nad fašizmom koju će predvoditi ministar za rad zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Aleksandar Vulin, dok je za podne zakazan početak šetnje ka Ruskom domu preko Ruzveltove ulice, Bulevara kralja Aleksandra, Doma sindikata i hotela "Moskva".

U zemljama Evropske unije poseban značaj ima Dan Evrope kao dan koji je označio prekretnicu u odnosima evropskih zemalja i otvorio put stvaranju zajednice zemalja na tom kontinentu, dok je u Rusiji težište na proslavi Dana pobjede u Drugom svjetskom ratu.

Rusija će dan kada je 1945. godine Nemačka kapitulirala, čime je u Evropi završen Drugi svjetski rat, obeležiti tradicionalnom vojnom paradom na Crvenom trgu u Moskvi.

Manifestacija "Besmrtni puk", kojom se odaje počast poginulima u Drugom svjetskom ratu, prvi put je 7. maja održana u glavnom gradu Kine, Pekingu, blizu Ruskog kulturnog centra. Komemorativni marš organizovan je i u brojnim drugim gradovima Evrope i sveta.

U Parizu, francuski predsednik Fransoa Oland je u nedelju, 8. maja povodom godišnjice završetka Drugog svjetskog rata u Evropi predvodio ceremoniju koja je počela polaganjem venca na spomenik Šarlu de Golu, bivšem predsedniku i lideru francuskog pokreta otpora tokom Drugog svjetskog rata.

Dan Evrope, 9. maj, ustanovljen je kao dan sećanja na deklaraciju francuskog ministra spoljnih poslova Roberta Šumana iz 1950. godine, koja se smatra prvim zvaničnim korakom u nastajanju EU.

Deklaracija je bila predlog bivšim neprijateljima, Francuskoj i Nemačkoj, da uspostave organizaciju koja će zajednički upravljati njihovim industrijama uglja i čelika, kako se rat u Evropi nikada ne bi ponovio. Predlog je doveo do stvaranja Evropske zajednice za uglj i čelik 1951. godine, prethodnice Evropske ekonomske zajednice, odnosno današnje EU.